

कदाचित् तुन्दिलो दुःखी कदाचित् चञ्चला
सती ॥
नेच्छेहेन सौभाग्यं दत्तम्भेहेन भोजनम् ।
इस्त्रां इन चैखये पादस्त्रेहेन वाहनम् ॥
अकर्माकठिनौ इस्त्रौ पादावधनि कोमलौ ।
यस्य पाणितलौ रक्ती तस्य राज्यं विनिहिंशेत् ॥
दीर्घलिङ्गेन दारिद्रं खूलिङ्गेन निर्धनः ।
कशलिङ्गेन सौभाग्यं इस्त्रलिङ्गे न भूपतिः ॥
रेखाभिमंडुभिर्द्वयं स्वत्वाभिर्वन्हीनता ।
रक्षाभिः श्रियमाप्नोति इष्टाणाभिः प्रेष्टां त्रजेत्
अङ्गुष्ठोदरभूष्टे तु यतो यस्य विराजितः ।
उच्चतं भोजनं तस्य शतं जीवति मानवः ॥
अङ्गुष्ठं कुलिंगं इन्द्रं यस्य पाणितले भवेत् ।
तस्यैखये विनिहिंश्टं अशीत्यायुर्भवेद्वृष्टम् ॥
धनुर्थस्य भवेत् पाणी पहुंचं वाथ तोरणम् ।
तस्यैखये इच्छा राज्यस्य अशीत्यायुर्भवेद्वृष्टम् ॥
कनिष्ठातर्जनीं यावद्वेष्वा भवति चाच्चता ।
विश्वव्याधिकश्टं नरो जीवत्यनामयः ॥
कनिष्ठामध्यमां यावद्वेष्वा भवति चाच्चता ।
शताब्दं वाथ वाशीतिं नरो जीवेत् संशयः ॥
कनिष्ठानामिकायाचेत् रेखा भवति चाच्चता ।
वष्टिं पञ्चाशदब्दं वा नरा जीवन्यसंशयम् ॥
रेख्या भिद्यते रेखा स्वत्वा युश्च भवेत्वरः ।
कनिष्ठाधिः स्थिता रेखा: संख्या यावतिका:
सृताः ॥
तावती पुरुषाणान्त नारी भवति निश्चितम् ॥
करमध्यगता रेखा भ्रु वा जर्वभवेद् यदि ।
नृपो वा नृपतुत्यो वा स्वातोऽर्थवान् भवेत् ॥
मत्सपुच्छप्रकीर्णेन विद्यावित्तसमन्वितः ।
पितामहस्य वा किञ्चिद्वन्न लभते भ्रुवम् ॥
मध्यमायां यदि यता दृश्येऽत्यन्तशोभनाः ।
तदान्यसच्चितं वित्तं प्राप्नोत्यङ्गुष्ठके यते ॥
यस्याथ चक्रमङ्गुष्ठे यवः पूर्णं दृश्यते ।
तदा पितामहादीनामज्जितं धनमाप्नुयात् ॥
तर्जन्यामथ चक्रस्य मित्रदारा धनश्वरेत् ।
तेनैव विपरीतन्तु व्ययो भवति निश्चितम् ॥
मध्यमायां स्थिते चक्रे देवदारा धनं लभेत् ।
तेनैव विपरीतन्तु व्ययो भवति निश्चितम् ॥
अनामिकायां भवेचक्रं सर्वदारा भवेन्नम् ।
तेनैव विपरीतन्तु व्ययो भवति निश्चितम् ॥
कनिष्ठायां भवेचक्रं बाणिज्येन धनं भवेत् ।
तेनैव विपरीतन्तु व्ययो भवति निश्चितम् ॥
ललाटे दृश्यते यस्य चक्ररेखावतुष्टयम् ।
अशीत्यायुः समाप्नोति पञ्चरेखाः शतं समाः ॥
यस्यैवत ललाटस्य ताम्बवर्णस्य दृश्यते ।
रेखाहीनव कच्चस्य स चोक्त्वा महीं भवेत् ॥
यस्य जिह्वा भवेद्वीर्षा नासाग्रं लेदि सर्वदा ।
योगो भवति निर्वाणः पृथीं भवति सर्वदा ॥
दत्तात्र विरला यस्य गर्णे कूपोऽपि जायते ।
परस्त्रीरमणो नित्यं परवित्तेन वित्तवान् ॥
कर्कशैः कठिनैर्लिङ्गैः प्रमाणान्निर्गतैः सदा ।
रमते च सदा दासों निर्धनो भवति भ्रुवम् ॥

कशलिङ्गेन सूक्ष्मेण रक्षवर्णेन भूपतिः ।
बहुस्त्रीरमणो नित्यं नारीणां वलभो भवेत् ॥
यस्य पादतले पश्चं चक्रं वाप्यथ तोरणम् ।
अङ्गुष्ठं कुलिंगं वाप्य स राजा भवति भ्रुवम् ॥
क्षशातिलोमशा ये यस्य केकराच्चा कुचेलकाः ॥
कातरं आलजिह्वाश ते दरिद्रा न संशयः ॥
कपिला मलिनाङ्गाश इस्त्राशैव इहवच्छाः ।
क्षशातिलोर्वा मनुजास्ते दरिद्रा न संशयः ॥
चिदुके इस्त्रशुशूल्या ये निर्लोमहृदयाश ये ।
ते धूर्ता नैव सन्दे हः समुद्रवचनं यथा ॥
सूचीमुखा भेनपृष्ठाः क्षणादन्ता कुचेलकाः ।
वक्नासा वज्ञनासास्ते नरा दुष्टमानसाः ॥
दयालवश दातारो रूपवन्तो जितेन्द्रियाः ।
परोपकारिणश्चैव तेऽपूर्वा मानवाः स्मृताः ॥

इति पुरुषवल्लक्षणम् ॥ * ॥

अथ स्त्रीलक्षणम् ।

“यस्या: पादतले रेखा सा भवेत् चितिपाङ्गना भवेद्वल्लभीगा च या मध्याङ्गलिसङ्गता ॥
उच्चतो मांसलोऽङ्गुष्ठो वर्तुलोऽतुलभोगदः ।
वक्त्रो इस्त्रश्च चिविटः सुखसौभाग्यमध्यकः ॥
दीर्घाङ्गुष्ठीभिः कुलटा क्षशाभिरतिनिर्धना ।
इस्त्राभिः स्याच्च इस्त्रायुः भग्नाभिर्भेनवर्त्तिनी ।
चिविटाभिर्भवेद्वासी विरलाभिर्दर्शिणी ।
परस्यां समारुद्धा यदाङ्गुष्ठो भवन्ति हि ॥
हत्वा बह्नपि पतीन् परप्रेष्या तदा भवेत् ।
स्त्रिया समुक्तासास्त्राः वृत्ताः पादनखाः ॥

शुभाः ॥

राज्ञीत्वसूचकं स्त्रीणां पादपृष्ठं समुक्ततम् ।
समपाणीर्षीं शुभा नारी पृथुपाणीर्षीं सुदर्भंगा ॥
कुलटोत्तरपाणीर्षीं स्यात् दीर्घपाणीर्षीं च दुःख-भाक् ।

रोमहीने समे स्त्रिये जहे च क्रमवर्त्तुले ॥
सा राजपत्री भवति विशिरे सुमनोहरे ।
हृतं पिशितसंलग्नं जानुयुग्मं प्रशस्यते ॥
निर्वाणां स्वैरचारिण्या दरिद्रायाश्च पिश्यथम् ।
विशिरे: करभाकारैरुभिर्भवेत्यन्वेषनैः ।
सुहृत्ते रोमरहितैभवेत्युर्भूपवक्त्राः ॥
चतुर्भिरङ्गुष्ठैः शस्त्रा कार्टिविंशतिसंयुतैः ।
समुक्ततिनितम्बाल्या चतुरस्ता शूगीदृशाम् ॥
नितम्बिविभो नारीणां उच्चतो मांसलः पृथुः ।
महाभोगाय संप्रोक्तः तदन्योऽशर्मणाय च ॥
गभीरा दक्षिणावर्त्ता नाभिः स्यात् सुखसम्पदे
वामावर्त्ता समुक्ताना व्यक्तग्रन्थी न शीभना ॥
उदरेणाभितुच्छेन विशिरेण महदुष्टवा ।
योषित् भवति भोगक्षया नित्यमिटावसेविनौ ।
कुम्भाकारं दरिद्राया जठरङ्गुष्ठवत् ।
कुम्भाङ्गाभं यवाभृष्टं दुष्टूरं जायते स्त्रियाः ॥
निर्लोम हृदयं यस्याः समं नित्यत्वर्जितम् ।
ऐश्वर्यं चाप्यवैधव्यं प्रियप्रेमा च सा भवेत् ।
घनी वृत्तौ दृढीं पौनीं समौ शस्त्रौ पृयोधरी ।
स्त्रियो विरलौ स्त्रीलौ वामोरुणां न शर्मदी ।
दक्षिणोत्तरवक्त्रोजा मुक्तिणीक्षयसीमंता ।

वामीक्षतकुचा सूते कच्चां सौभाग्यसुन्दरीम् ॥
मूले खूली क्रमक्षयवये तौच्छौ पृयोधरी ।
सुखदी वास्त्रकाले तु पश्चादत्यन्तदुःखदी ।
पश्चोजसुकुलाकारमङ्गुष्ठाङ्गुलिसमुखम् ।
इस्त्रहयं सूगाच्छौणां बहुभोगाय जायते ॥
सुदुमध्येवतं रक्तं तलं पाष्ठोररन्ध्रकम् ।
प्रशस्तं शस्त्ररेखाव्यमल्परेखं शुभप्रदम् ॥
विधवा बहुरेखेण विरेखेण दरिद्रिणी ।
भित्तुकी सुशिराव्यवेन नारी करतलेन वै ॥
मत्स्येन सुभगा नारी स्वस्तिकेन च सुप्रजा ।
पश्चेन भूपतिः पब्ली जनयेत् भूपतिं सुतम् ॥
चक्रवर्त्तिस्त्रियाः पाणी नन्द्यावर्त्तप्रदक्षिणाः ।
शहातपदवकमठा राजमावृत्वसूचकाः ॥
क्षयौवलस्य पब्ली स्वाच्छकाटेन युगेन वा ।
ज्ञामराङ्गुष्ठोदण्डः राजपत्री भवेद् भ्रुवम् ॥
अङ्गुष्ठमूलाक्षिर्गलं रेखा याति कनिष्ठिकाम् ।
यदि स्वात् पतिहन्ती सा दूरतस्तां ल्पते ।
हुधौः ॥

त्रिशूलासिगदाशक्तिदुद्भाक्तिरेख्या ।
नितम्बिनी कौत्तिं मती करेण दृथिवैतले ॥
पाटलो वर्तुलः स्त्रियो रेखाभूषितमध्यभूः ।
सौमन्तिनीनामधरो राज्ञां चैव प्रियो भवेत् ॥
श्यामः शूलोऽधरोऽप्तः स्यात् वैधव्यकलहप्रदः ।
मधुषो मत्तकाशिन्याशोत्तरोऽप्तः सुभोगदः ॥
पौता: श्यामाश दशनः स्त्रूला दौर्घां द्विपद्
क्षयः ॥

शुक्रवाकाराश्च विरला दुःखदीभाग्यकारणम् ।
चपस्त्रादधिकैर्दैन्यमातरं भक्षयेत् स्वुटम् ॥
पति हीना च विकटैः कुलटा विरलैभवेत् ।
समहृतपुटा नासा लघुच्छद्रा शुभावहा ॥
स्त्रुलाश्च मध्यनम्बा च न प्रशस्ता समुक्ता ।
लग्नाना लोचने शस्त्रे रक्तान्ते क्षणतारके ॥
गोक्षीरवर्षविशदे सुखिये क्षणपक्षिणी ।
उच्चताच्चौ न दीर्घाश्चुः वृत्ताच्चौ कुलटा भवेत् ।
मिषाच्चौ महिषाच्चौ च केकराच्चौ न शोभना ।
कामयहीता नितरां गोपिङ्गाच्चौ सुदुर्मदा ॥
पारावताच्चौ दुष्टां शीला रक्ताच्चौ भर्त्यातिनी ।
कोटरानयना दुष्टा गजनेता न शोभना ।
पुंखलौ वामकाणाच्चौ वन्ध्या दक्षिणाकाण्का ।
मधुपिङ्गाच्चौ रमणी धनधाव्यसमुद्दिभाक् ।
प्रलम्बमलिकं यस्या देवरं हन्ति सा भ्रुवम् ॥
रोमशीन शिरालेन प्रांशुना रोगिणी मता ॥
स्त्रियो विरलौ विधवा दीर्घशीर्षा च वन्धकी ।
विशालेनापि शिरसा भवेद्वीर्माग्यभाजनम् ॥
केशा अलिङ्गुलच्छायाः स्त्रियाः स्त्रूला-
मलाः ॥

किञ्चिदाङ्गुष्ठिताश्चाश्च कुटिलाश्चातिशोभनाः ॥
भ्रुवोरन्तो लग्नाटे वा मशको राज्यसूचकः ।
वामे कपीसी मशकः शोलो मिष्ठावदः शुभः ॥
तिलकं लाव्यन्तं वाप्य हृदि सौभाग्यकारणम् ।
यस्या दक्षिणावक्त्रोजी भवेत् तिलकलाव्यनम् ॥
क्रच्याचतुष्टयं सूते सा च सुतेदयम् ॥